

Ifølge § 3 i Lov af 6. Marts 1869 om Klasselotteriets Ordning forhandles Lodsedlerne til Klasselotteriet gennem de autoriserede Klasselotterikollektører, og det er ifølge samme Paragraf forbudt alle andre at drive Handelsforretning med disse Lodsedler.

Lov Nr. 709 af 22. December 1920 om Tillæg til og Ændring i Loven af 6. Marts 1869 fastsætter derhos i § 3, at Forbudet mod at drive Handelsforretning med Lodsedlerne ogsaa omfatter Salg af pantsatte Sedler, som foretages af Panthaveren eller andre paa hans Vegne. Dog giver Paragraffen den Undtagelsesbestemmelse, at Personer, der har Bevilling til at drive Pantelaanervirksomhed, kan afhænde de hos dem pantsatte Lodsedler i den Stand, hvori Sedlerne er pantsatte.

Den omhandlede Undtagelsesbestemmelse i § 3 i Loven af 22. December 1920 har haft til Følge, at Pantelaanerne gennem Laangivning mod Pant i Klasselotterisedler erhverver den væsentligste Del af de Sedler, der opgives af Spillerne, samt at den, der ønsker at indtræde i Spillet, som Regel maa henvende sig til en Pantelaaner og købe en Seddel hos ham for en Betaling, der ligger langt over den i Loven og Klasselotteriets Plan fastsatte.

En Følge af den anførte Undtagelsesbestemmelse har det endvidere været, at Lotteriet og dermed Statskassen er blevet unddraget betydelige Indtægter, fordi ledige Lodsedler sælges af Pantelaanerne i Stedet for gennem Kollektørerne. Ved Køb af en Lodseddel efter en af de 5 første Klassers Trækning (et „Købelod“) skal Køberen nemlig ifølge Planen foruden Indskudet til den paagældende Klasse, eller for gennemgaaende Lodsedlers Vedkommende Indskudene for alle de tilbageværende Klasser, tillige betale det fulde Indskud for alle foregaaende Klasser. Det er dette sidstnævnte Indskud for de foregaaende Klasser, der undrages Lotteriet, naar Salget ikke sker gennem Kollektørerne.

Under Hensyn til det ovenfor anførte foreslaas det ved nærværende Lovforslags

§ 2, 3. Stk., at Tilladelsen for Pantelaanerne til at afhænde de hos dem pantsatte Klasselotterisedler i den Stand, hvori Sedlerne er pantsatte, ophæves.

Der er imidlertid Grund til at antage, at det ikke vil være tilstrækkeligt at ophæve den nævnte Tilladelse. Samme uheldige Forhold som gennem Pantsætning af Lodsedler synes saaledes at kunne fremkomme gennem en Persons Overtagelse paa Kredit af Fornyelsen af en andens Lodseddel, hvis den, der har overtaget Fornyelsen, eventuelt kan sælge Sedlen til Fyldestgørelse af sit Krav mod Spilleren. Man har derfor i Lovforslagets § 2, 2. Stk., foreslaaet, et almindeligt Forbud mod Afhændelse af Klasselotterisedler til Fyldestgørelse af et Krav mod vedkommende Spiller, saaledes at Overtrædelse af dette Forbud straffes som Overtrædelse af Forbudet mod at drive Handelsforretning med Lodsedlerne.

Man har derhos anset det for paa krævet, at det slaas fast i Loven, at Forbudet mod at drive Handelsforretning med Lodsedlerne omfatter al erhvervsmæssig Afhændelse og Medvirken ved Afhændelse af Sedlerne, jfr. Lovforslagets § 2, 1. Stk.

Da det findes rimeligt, at der gives Pantelaanerne og andre som ogsaa Pantsætterne en Frist til Afvikling, har man i Lovforslagets § 3 foreslaaet Ikrafttrædelsen af Forslagets § 2 sat til 1. Oktober 1932.

For at lette Publikum Adgangen til at erhverve ledige Lodsedler — og dermed ogsaa modvirke Overtrædelse af Forbudene mod Salg af Lodsedlerne — har man endelig i Lovforslagets § 1 foreslaaet den Bestemmelse, at Lodsedlerne foruden gennem Kollektørerne ogsaa skal kunne forhandles ved Foranstaltning af Klasselotteriets Direktorat. Direktoratet vil da i fornødent Omfang kunne paalægge Kollektørerne at indsende ufornyeede Sedler til Direktoratet til Salg ved dettes Foranstaltning, saaledes at Publikum altid kan faa at vide, hvor man kan henvende sig for at erhverve Sedler.